

сжгласила. Тѣжко е да са помисли, че умѣнието да шие, едно отъ чисто-женските достоинства, е навлѣкло върху ѝ една такава страшна злочестина. Като не желаяла да компрометира родителите си, тя правяла запретената работа въ дома на единъ отъ сжзаклѣтниците. Но сичките тия предпазливости биле празни и нейния баща билъ убитъ съ стотина други люди въ църквата, като извършвалъ богослужението. Ние видѣхме шитото отъ Райка знаме, което било зето отъ турците и служи за вещественно доказателство въ засѣдающите сега сждове. Укаления и разпокжснатия платъ представлява добръ ошитъ пжрвобитенъ рисунокъ на желтъ голѣмъ левъ, стжнилъ съ кракъ върху месѣца; надъ него стои бжлгарския надписъ: „Свобода или смжртъ.“

Камъ 1-ий Майа (н. с.), день назначенъ за вжзстание, знамето било готово. Но Сжрбия не обявявала война, и въ Панагюрище било получено извѣстие, че турските власти са научили за сжзаклятието. Като земали оржжието си, младите люди отишле въ църквата, пратили за двама священници, въ това число и за бащата на Райка, и, като имъ обявили за намѣренieto си, молили да ги благословятъ за свящото дѣло. Тѣ испжлнили общото желание. Макаръ нѣколко священници и да биле убити въ времето на общито кланье и още по-много сетнѣ обѣсени, но, види се, че сичкото участие на духовенството са е ограничавало само съ благословение борците. Отъ църквата вжзстанниците отишле при Райка и обявили ѝ, че тжй както тя е ошила знамето, то длжна е да го пронесе прѣзъ градеца на чело на отряда. Тя са отказала, но тѣ я хванали, покачили я на конь,